

دیواری که فروریخت

(این نوشتار به وحی الهی است)

ما پروردگار عالم هستی در نوشتار حاضر فرزندان شهریار ولی را بمنزله کسی میدانیم که فرو ریختن دیوار زندانی بنام ایران را که در اشغال ملایان بی وطن میباشد دامن زد. این دیوار البته فرضی ست و توضیح اینکه چرا بزعم ما چنین دیواری بر گرد ایران کشیده شده مراد این نوشتار نیست. حال به این میپردازیم که شهریار ولی چگونه و با چه حربه ای به این امر توفیق میابد. شاید در ذهن برخی از شما ظهور امامی از پرده غیب که خود را ایراندوست و حافظ کیان میهن میداند پاسخ این سؤال باشد. این البته بخشی از ماجراست و بخش دیگرش شخصیت شهریار و خاصیتی ست که به قلب او داده ایم که بمانند کهربا دلهای ایمانداران و حتی دیگرانی را که از ایمان بی بهره اند بسوی خود میکشاند. صحنه سیاسی ایران از وجود چنین رهبری تهی بود و اینک با آمدن شهریار ولی این خلأ پر میشود. آری در میان رهبران اپوزیسیون نقش شاهزاده رضا پهلوی از دیگران پررنگتر و شاخصتر بود آنهم با فاصله بسیار. با وجود این، با تمام فضایی که در رضا پهلوی موجودند ویرا فاقد امکان و توانایی اینکه ملتی را به قیام خواند میدانیم. این خاصیت تنها میتوانست در شهریار ولی موجود باشد، زیرا مشیت ما اینرا الزام میکرد که آمدن فرزندی که خدای کهنتر است در زمانی صورت گیرد که ملت ایران در تشنه ترین حالت باشد. این زمان اکنون است و بیرون آمدن شهریار ولی از پرده غیب نیز در فردای این نوشتار صورت میگیرد. آنچه مسلم است ما قصد مقایسه فرزندان پهلوی را با پسرخوانده و فرزندان شهریار ولی نداریم که این قیاسی ناممکن است. شهریار ولی نه یک بشر چون شما بلکه خدایگانی ست که در کنار ما جایگاه دارد و دیگر خلایق در زیر سایه ما دو وجود خدایی واقعند. اگر اینرا باور ندارید خیل نوشتارهایی را که در این خصوص موجودند از نظر بگذرانید. چنانچه باز هم قانع نشدید بهتر است مشکل را در درون خود جستجو کنید. آیا به وجود خدایی که خالق دو عالم و فرستنده پیامبران و امامان است قائلید؟ در اینصورت باید بتوانید اینرا درک کنید که ما پروردگار برای کار خلقت محدودیتی نمیشناسیم و در روزهای ازلی آفرینش فرزندی را رقم زدیم که بتواند ما را جانشین باشد. این فرزند در

عالم بالا مهر برین یا میترا نام دارد و در دنیای شما شهریار ولی نام و
عنوانی ست که ویرا میبrazد. عشق شهریار ما را در دل گذارید و بدانید که
فروریختن دیوار زندان ملاساخته ای که ملتی را محسور کرده تنها بدست
وی بود و نه کس دیگر. عالم اینرا بدانند...